

Vlna, 2020, fix na papíře, roláž, 70 x 100 cm

Pavel Skrott

10. 1. 1987 narozen v Zábřehu

2001–2003 ZUŠ Šumperk, vyučující Anežka Kovalová

2003–07 SUPŠ Brno, ateliér malby, Jan Vičar, Petr Veselý, Jan Klimeš

2007–2013 VŠUP Praha, ateliér skla, profesor Vladimír Kopecký,

MgA. Rony Plesl

2010 stáž, AVU Praha, ateliér kresby, profesorka Jitka Svobodová

2012 stáž, Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, profesor André Klein

výstavy od roku 2007, v březnu toho roku v GJJ v Šumperku

2011 „Národ transparentnosti“, katalog výstavy

2014 „9. mezinárodní bienále kresby“, katalog výstavy „Umprum 2013“

2017 „Cena Sybrena Valkemy“, Nadace VRIJ GLAS

2018 „Egon Schiele Art Centrum“, Český Krumlov

adresa: Dobrovského 16, Praha 7, 170 00

e-mail: pskrott@seznam.cz

telefon: 605 187 784

www.pavelskrott.com

www.galerie-sumperk.cz

www.dksumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

Východ Měsíce (Falešné obzory), 2017, fix na papíře, 151 x 137 cm, výřez

PAVEL SKROTT

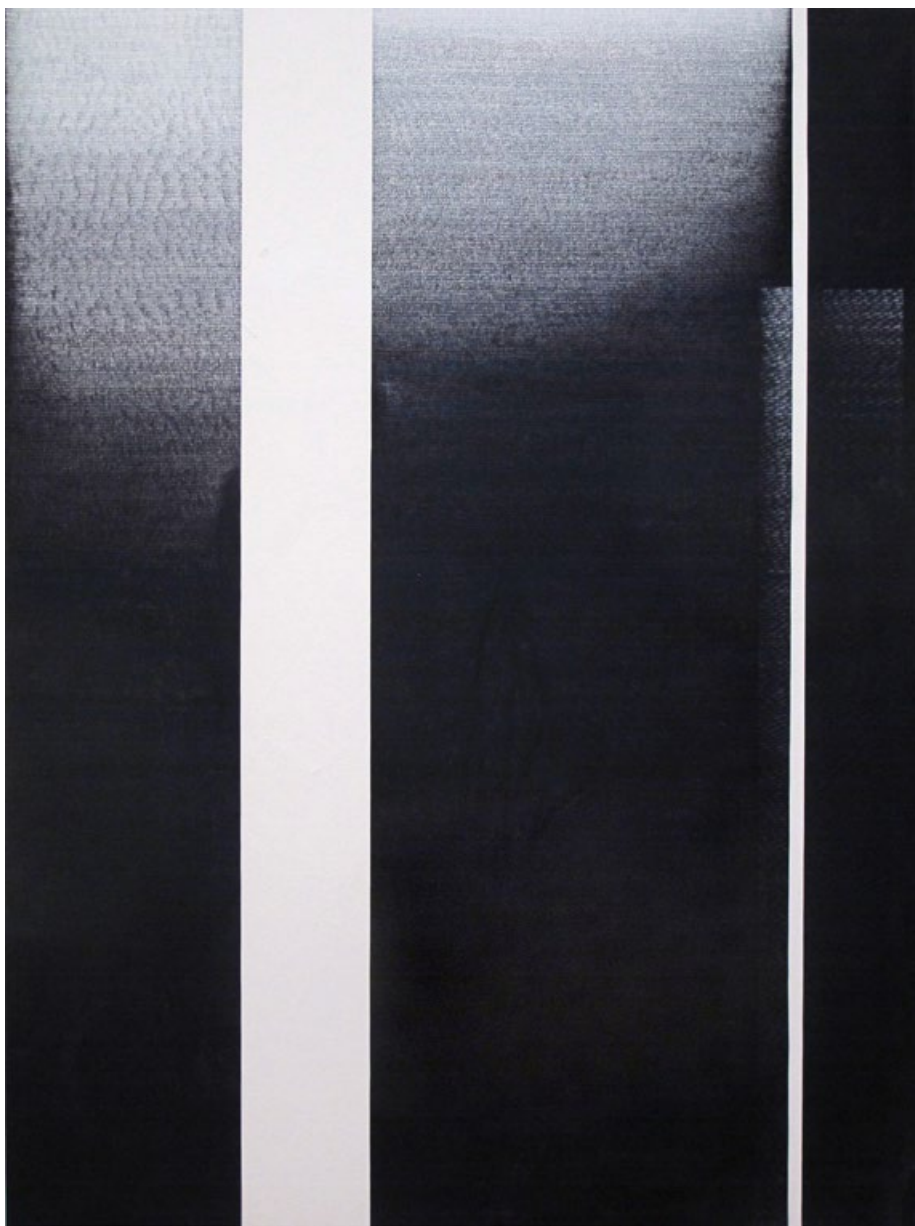
PLACHÉ SVĚTLO

5. 1. – 30. 1. 2022

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

**S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLMOUCKÉHO KRAJE**

Nocturno II, 2016, fix na papíře, 151 x 29 cm + 151 x 52 cm + 151 x 13,5 cm

Sivé světlo měsíce, 2021, fix na papíře, roláž, 95 x 70 cm, výřez

Zčeřená hladina I, 2019, fix na papíře, roláž, 210 x 100 cm, výřez

Klidná hladina VI, 2018, fix na papíře, roláž, 210 x 100 cm, výřez

„Ke kresbě krajiny se v poslední době často vracím. Nemám rád zimu a snůh, a přesto mi přijde nejkrásnější zasněžená krajina. Mám rád bezmračně jasnou oblohu, ale kreslím těžké mraky. Když pracuji, poslouchám hodně hudby, ale do svých kreseb se snažím vložit co nejvíc klidu a hlavně ticha, které chápu jako jeden z atributů přírody“, napsal ke své první výstavě do listů v roce 2007 Pavel Skrott.

Po patnácti letech přichází s hustou sítí tenkých čar černým fixem. Vzdal se v ní přírody v jejím zrcadlení. Staví na průběhu kresby a namísto do viděné krajiny noří se do prostředků její vlastní řeči. Volí jednoduchá řešení a náhoda je jeho spoluhráčem. Řadí a vrství čáry až k přečernění plochy. Kreslí z nutkové potřeby rytmicky opakovaných, volných tahů ruky. Ptá se kresbou a podřizuje tomu, co mu napoví a kam ho sama vede. Kromě běžné skladby prvků uvnitř jedné plochy rozvěšuje na zed' vedle sebe několik úzkých pruhů shodné výšky, uspořádaných mezerami do celistvých sestav diptychů nebo triptychů. Křížením a řazením překrývaných čar blednoucího fixu rodí se bohatá škála jeho jemných tónů, které postupným vyšeptáváním a provlhčením vodou přecházejí do tyrkysové a z ní až do růžovofialova, do nečekaných „barev černé duhy“.

Podobně jako předloni u zlínské sklárky Miroslavy Ptáčkové je mu forma obsahem, a přece je tu příroda ve svém vnitřním uspořádání přítomna i bez přesnějšího vymezení. Roláží, tady přesouváním rozstříhaných pruhů z několika vlastních kreseb stává se vodní hladinou a měsíc, jako ztvrzení jednoty obecného s určitým, je připomínkou bezprostředně viděného.

Mastnými prsty někde sníží savost papíru a oslabí příští vrchní vrstvy nebo je podkreslí tvarem kruhu, aby pak z nitra výsledné kresby vystupovalo sotva tušené, plaché světlo měsíce. Střídmě i tajemně snoubí temnotu se světlem a navzdory proměně potkává se kdysi nejmladší autor galerie v návratu do ní s krajinou mraků svého počátku.

Miroslav Koval

Měsíc je rozlomený, 2016, fix na papíře, 151 x 117 cm